

اثرات ویژگی‌های شخصیتی والدین بر نشانگان اختلال سلوک دانش آموزان مقطع متوسطه منطقه پاکدشت

عطاءالله گرمسیری مهوار^۱، شهره شکرزاده^۲

^۱ دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۲ استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی علوم و تحقیقات تهران (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف اصلی پژوهش اثرات ویژگی‌های شخصیتی والدین بر نشانگان اختلال سلوک دانش آموزان مقطع متوسطه بود. تحقیق حاضر یک پژوهش توصیفی از نوع زمینه‌یابی است که در آن ۲۷۳ نفر از دانش آموزان پسر مقطع متوسطه منطقه پاکدشت در سال ۹۶ با روش نمونه‌گیری هدفمند در دسترس، انتخاب شده و در آن شرکت نمودند. از این تعداد ۷۲ نفر بعد از غربالگری دارای اختلال سلوک تشخیص داده شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه علائم مرضی کودکان CSI-4، فرم والد و معلمان و چک‌لیست DSM-5 و فرم بازسازی شده پرسشنامه شخصیتی چندوجهی مینه سوتا MMPI-2RF بود. در تحلیل داده‌ها و پاسخ به سؤالات پژوهش از مدل آماری رگرسیون چندمتغیری استفاده شد. ارتباط مثبت معنی‌داری در مقیاس‌های جسمانی/شناختی، درونی‌سازی و برونی‌سازی، بین فردی و علائق و آسیب‌شناسی شخصیتی در سطح $\alpha=0/01$ در پرسشنامه CSI-4 با نشانگان اختلال سلوک وجود دارد. مقیاس‌های جسمانی/شناختی، درونی‌سازی و برونی‌سازی، بین فردی و علائق و آسیب‌شناسی شخصیتی می‌توانند منجر به بروز نشانگان اختلال سلوک گردند.

واژه‌های کلیدی: ویژگی‌های شخصیتی، اختلال سلوک، دانش آموزان.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۲/۱، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۶۰-۱۴۶